(1794)

Pieśń ochotników krakowskich

Pieśń na dziękczynienie Opatrzności za wybicie się Warszawy.

Pieśń żołnierska.

PIEŚŃ
ZOŁNIERSKA
W czasie Powstania Narodowego.

Do broni! Bracia, do broni!
Dzień sławy dla nas przychodzi:
Podnieś oręż w dzielney dłoni,
Lepsza od Oyców twych Młodzi!
 Do broni! stawcie się w roty,
 Liczne kraiu Woiowniki:
 I pełni męzkiey ochoty,
 Zbróycie się w kosy i piki.

A dopókiż to Moskale,
Dręczyć nas będą bezkarnie?
Dopóki będą zuchwale,
Kraść nasze domy, spiżarnie?
 Do broni! stawcie się w roty,
 Liczne kraiu Woiowniki:
 I pełni męzkiey ochoty,
 Zbróycie się w kosy i piki.

Zdradą nas podeszli, zdradą,
Niezdolni pokonać męztwem:
A teraz kaydany kładą,
Jakby nas zmogli zwycięztwem.
 Do broni! stawcie się w roty,
 Liczne kraiu Woiowniki:
 I pełni męzkiey ochoty,
 Zbróycie się w kosy i piki.

Na

Na płacz Oyców nieużyci,
Dzieci nasze mordowali,
A nędzy naszey niesyci,
Na reszcie kray rozszarpali.
Do broni! stawcie się w roty,
Liczne krain Woiowniki:
I pełni mężkiey ochoty,
Zbróycie się w kosy i piki.

Ey! bracia, przecieśmy Męże!
I nie bez serca Polacy:
Weźmyno do rąk oręże,
Wnet pierzchną z Moskwą Prusacy.
Do broni! stawcie się w roty,
Liczne krain Woiowniki:
I pełni mężkiey ochoty,
Zbróycie się w kosy i piki.

Smiałość chwalebna, Młodzieńce,
Plamę z nas gnusności zmaże:
Swiadczą Dubienka, Zieleńce,
Co męztwo Polskie dokaże.
Do broni! stawcie się w roty,
Liczne krain Woiowniki:
I pełni mężkiey ochoty,
Zbróycie się w kosy i piki.

Zelazem wolne Narody,
Korzą zuchwałość sąsiada:
Zelazo wróci swobody,
I drogą wolność nam nada.
Do broni! stawcie się w roty,
Liczne krain Woiowniki:
I pełni mężkiey ochoty,
Zbróycie się w kosy i piki.

Wnet

Wnet trwożny o swe korony
Ten, co nas napełniał strachem,
Klęknie tyran przelękniony,
Przed wolney broni zamachem.
Do broni! stawcie się w roty,
Liczne kraiu Woiowniki:
I pełni męzkiey ochoty,
Zbróycie się w kosy i piki.

Zdraycy! bez Boga, bez wiary,
Brzydkie Oyczyzny wyrodnie!
Już złość wasza doszła miary,
A karę odnoszą zbrodnie.
Do broni! stawcie się w roty,
Liczne kraiu Woiowniki:
I pełni męzkiey ochoty,
Zbróycie się w kosy i piki.

Głośmy zwycięzką Warszawę,
I początek zwycięztw Kraków:
I przewyżmy tych miast sławę,
Dla większey sławy Polaków.
Do broni! stawcie się w roty,
Liczne kraiu Woiowniki:
I pełni męzkiey ochoty,
Zbróycie się w kosy i piki.

Ty! coś nadzieią iest naszą,
Wodzu! a Polski ozdobą;
Żadne nas groźby nie straszą,
Gdziekolwiek póydziesz, my z Tobą.
Do broni! stawcie się w roty,
Liczne kraiu Woiowniki:
I pełni męzkiey ochoty,
Zbróycie się w kosy i piki.

Prô-

Próżno spiżowe rusznice,
Srogie wyrzucały ciosy:
Widziały iuż Racławice,
Armaty wzięte przez kosy.
Do broni! stawcie się w roty,
Liczne kraiu Woiowniki:
I pełni męzkiey ochoty,
Zbróycie się w kosy i piki.

O Rycerze! zwyciężycie!
Precz z serc wątpliwość i trwoga:
Ah! iakże słodko nieść życie,
Za ciebie, Oyczyzno droga!
Do broni! stawcie się w roty,
Liczne kraiu Woiowniki:
I pełni męzkiey ochoty,
Zbróycie się w kosy i piki.

Poprzysięgamy stokrotnie,
Nie dać się więcey ciemiężyć:
I póydziem wszyscy ochotnie,
Z KOSCIUSZKIEM bić i zwyciężyć.
Do broni! stawcie się w roty,
Liczne kraiu Woiowniki:
I pełni męzkiey ochoty,
Zbróycie się w kosy i piki.

NAGROBEK

Dla Rycerzów którzy polegli pod Racławicami.

Przechodniu! powiedz braciom, żeśmy tu polegli:
Kiedyśmy, za ich wolność, śmiało na śmierc biegli.